

بسم الله الرحمن الرحيم

تنها خلافت، ناجی کراچی از لگدمال شدن زیر قدم‌های فدرال دموکراسی است!

(ترجمه)

با گذشت چندین روز از باران‌های سنگین فصل باد و باران‌های موسومی، اکثر نقاط کراچی در آب باران و فاضلاب فرورفته و موجب خسارت رساندن به دارایی‌های مردم و قطع منابع برق شده‌است. بنابراین، بیش از بیست میلیون خانه طی چند روز، به‌خاطر دهه‌ها بی‌اعتنایی مسئولین نسبت به چرخ اقتصادی و بزرگ‌ترین شهر پاکستان، ویران شد.

زمانی که رهبران خجالت‌زده سیاسی و نظامی پاکستان، به‌علت عدم توانایی در حل مشکلات کراچی باوجود حضور دوساله‌شان در حکومت، با خشم گسترده مردم مواجه شدند، سریعاً به اعلام طرح متحول‌سازی کراچی پرداختند. هرچند یک روز پس از اعلام باشکوه این طرح در ۶ سپتامبر ۲۰۲۰ م جدال تلخی میان مقامات ولایتی و فدرالی حکومت بر سر بودجه این طرح صورت گرفت. در واقع، این طرح همین حالا نیز با شکست مواجه است، چون توان تشخیص عوامل اصلی مشکلات طولانی، ریشه‌ای و عمیق ناشی از دموکراسی را ندارد.

دموکراسی از طریق فدرالیسم، حاکمیت کراچی را طور عمودی به سه سطح تقسیم می‌کند - سطوح شهری، ولایتی و ایالتی - که برای هریک آنان انتخابات‌های جداگانه برگزار می‌شود. در حقیقت، تقسیم قدرت بین سطوح حکومت منجر به نادیده گرفتن امور مردم می‌شود، طوری که مقامات فدرالی، ولایتی و شهری با ایراد مسائل قضایی از مسئولیت‌های‌شان شانه خالی می‌کنند. حتی اکنون که کراچی می‌کوشد خود را بهبود دهد، نیز جنبش متحده قوی در سطح شهر، حزب مردم پاکستان در سطح ولایت و تحریک انصاف پاکستان در سطح حکومت فدرال، مشغول انداختن تقصیر به گردن یکدیگر اند.

هم‌چنین دموکراسی از طریق تفکیک قوا، حاکمیت را به‌صورت افقی میان وزرا؛ مانند وزیر آب، برق و امنیت غذایی، و میان نهادهای دولتی؛ به شاخه‌های جداگانه اجرایی، تقنینی و قضایی تقسیم کرده‌است. این تقسیم قوا در عوض ایجاد یک حکومت حساب‌ده، سبب می‌شود که وزرا و نهادها امور مردم را نادیده بگیرند، مدام تقصیر را بر گردن یکدیگر بیندازند و از مسئولیت‌های‌شان فرار کنند.

دموکراسی از طریق تنوع نماینده‌گی سیاسی در قانون‌گذاری، تابعیت این شهر و از لحاظ تنوع نژادی، کراچی را میان چندین حزب سیاسی تقسیم کرده‌است، احزابی که هر یک ادعای نماینده‌گی از سندی‌ها، مهاجرها، پتن‌ها، پنجابی‌ها و بلوچ‌ها را دارند. بناءً در دموکراسی، سیاست و قانون‌گذاری در نتیجه رقابت‌های شدید بین احزاب سیاسی رقیب شکل می‌گیرد، و زمان انتخابات شبیه اعلام جنگ است که خشونت و خسارت جانی در پی دارد.

ای مسلمانان پاکستان!

طی هفت دهه اخیر، دموکراسی کراچی را ویران کرده است، زیرا این نظام ناقص و دست‌ساز هرگز نمی‌تواند در جامعه و دولت وحدت ایجاد کند. دموکراسی در همه قالب‌هایش، خواه پارلمانی غیرنظامی، ریاست جمهوری نظامی یا قالب دوگانه کنونی‌اش شکست خورده است. حتی پرچم‌دار و حامل دموکراسی در سراسر جهان، یعنی امریکا، نیز عمیقاً توسط دموکراسی تجزیه شده است؛ چنان‌که این وضع از درگیری‌های بین گروه‌های نژادی مختلف، سطوح حکومتی و نهادهای موازی - مخصوصاً در سال برگزاری انتخابات ریاست جمهوری - هویدا است.

تنها خلافت می‌تواند با تطبیق اسلام به این تقسیمات مخرب پایان دهد. در اسلام، حکام قوانین را از متون الهی اتخاذ می‌کنند؛ برعکس دموکراسی که احزاب سیاسی مبنی بر تمایلات‌شان قوانین می‌سازند. در اسلام، حکام مکلف اند تا به اسلام به‌عنوان یک قانون چنگ بزنند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء: ۵۹)

ترجمه: و هرگاه در چیزی نزاع داشتید، آن را به الله (سبحانه و تعالی) و رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بازگردانید (و از آن‌ها داوری بطلبید) اگر به الله (سبحانه و تعالی) و روز رستاخیز ایمان دارید.

محکمه مظلوم می‌تواند هر حاکم، شامل خلیفه، را به دلیل اصرار در تخطی صریح از اسلام برکنار کند. اگر حاکمی در برابر معزولی‌اش مقاومت کند، اهل قدرت وظیفه دارند تا او را به زور براندازند. برعلاوه، احزاب سیاسی در مجلس امت مرکزی و مجلس ولایه در سطح هر ولایت، مطابق به اسلام برای حکام مشوره می‌دهند. بنائاً همه نیروهای مسلح، قضات، مجالس و حکام با یک هدف، که همانا بنده‌گی الله سبحانه و تعالی است، واحد و یک‌پارچه شده‌اند.

در اسلام، خلیفه شخصاً تمام حاکمیت را در دست دارد و اوست که از اعمال تمام حاکمان دولت، خواه والی یک ولایت یا کارگذار یک شهر، محاسبه می‌شود. در صورتی که مردم یک ولایت یا شهر از والی یا کارگذارشان شکایت داشته باشند، خلیفه شخصاً صلاحیت دارد که آن والی یا کارگذار بی‌کفایت را با افراد مناسب و توانمند جایگزین کند. این بدان خاطر است که هرچند الله سبحانه و تعالی حق قانون‌سازی را تنها به قوانین خودش منحصر کرده است، ولی او سبحانه و تعالی قدرت و صلاحیت حکم کردن مبنی بر اسلام را بر عهده خود امت مسلمه گذاشته است. این قدرت توسط بیعت از امت، با رضایت و انتخاب خودشان، به خلیفه منتقل می‌شود و خلیفه در آخرت نزد الله سبحانه و تعالی و در دنیا نزد امت مسئول قرار می‌گیرد.

هم‌چنین در خصوص تابعیت، امت مسلمه خودش را در یک رابطه واحد و تقسیم‌ناپذیر برادرگونه می‌یابد که تنها مقید به عقیده اسلامی است. نه نژاد و زبان و مرزهای منطقه‌یی ایشان را از یکدیگر جدا می‌کند و نه هیچ حزب سیاسی بر مبنای چنین تقسیمات جاهلی ایجاد خواهد شد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«مَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ» [مسلم]

ترجمه: کسی که تحت بیرق عمیت (غیرت قومی) کشته شود، درحالی که به سوی عصبیت (ارزش‌های قومی، نژادی، لسانی، و...) دعوت می‌کند یا به خاطر عصبیت نصرت و یاری می‌دهد، مرگ/اش مرگ جاهلیت است (یعنی مانند کسانی می‌میرد که در دوران جاهلیت مردند).

اما در خصوص اداره امور، خلیفه به منظور سرعت بخشیدن به اجرای احکام، این وظیفه را در سطح هر ولایت جداگانه متمرکز قرار می‌دهد. همین‌گونه ثروت و منابع را نه مبنی بر حجم نفوس هر ولایت یا شهر و یا میزان نماینده‌گی‌اش در مجالس، بلکه بر طبق نیازهای‌شان تخصیص می‌دهد. بناءً به هر حالت اضطراری به‌صورت سریع و مؤثر پاسخ داده خواهد شد، همان‌گونه که در زمان قحطی در مدینه تحت حاکمیت خلیفه راشد عمر فاروق رضی الله تعالی عنه مشاهده کردیم.

ای مسلمانان پاکستان!

آیا شهر زخمی و منقسم کراچی ما را به یاد شهر یثرب نمی‌اندازد، آن زمان که هنوز توسط اسلام به مدینه منوره تبدیل نشده بود؟ وضع امت اسلامی به هیچ وجه بهبود نخواهد یافت، مگر به چیزی برگردیم که وضع‌مان را در ابتدا درست کرده بود و آن حاکمیت اسلام است. خلافت شهرهای باشکوهی هم‌چون مدینه، بغداد، دمشق، قاهره و استانبول را ایجاد کرد که در طول سیزده قرن موجودیت‌اش نمونه‌های شگفت‌آور جهان بودند و ان‌شاءالله با بازگشت‌اش باری دیگر چنین خواهد کرد. پس بیایید تعهد و بنده‌گی‌مان را به الله سبحانه و تعالی مستحکم‌تر کنیم و برای تأسیس مجدد خلافت به طریقه رسول الله صلی الله علیه وسلم بکوشیم، از کسی جز او سبحانه و تعالی نترسیم و برای پیروزی‌مان تنها به اوتعالی توکل کنیم. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ (غافر: ۵۱)

ترجمه: ما به یقین پیامبران خود و کسانی را که ایمان آورده‌اند، در زندگی دنیا و (در آخرت) روزی که گواهان به پا می‌خیزند یاری می‌دهیم.

حزب التحریر - ولایه پاکستان

۲۱ محرم ۱۴۴۲ ه.ق

چهارشنبه، ۰۹ سپتامبر ۲۰۲۰ م

مترجم: محمد حارث پویا